

ŐSZUTÓ

Bubelényi László festménye alá

*Eső lesz megint. Gyérült lombok zúgnak.
Tisztul egyre a víz ezüstoffényű tükre,
s megáll a szél, mintha üstökét fognák.
A Mester képes egyedül e trükkre.*

*És a mindenségből, mely ismérve szerint
markomból kihullva percről percre tágul,
csak ő tud kinyesni egy ablaknyi teret,
majd összepréselni dús perspektívául.*

*Hogy elem teremtse a lényével bemért
távoli hegyek kéken ködlő körét,
míg a nedves fűvön fekvő félhomályra
rátelepszik az evilági sötét.*

VÍZTÜKÖR

Uram, nem látta Magyarországot?

*Az az ország innen elszivárgott
de ne búsulj a közelben van mégis
csupán összehúzódtak körvonalai
mint nadrágszija a hazavánszorgó
éhező emberek derekán*

*a következő kietlen falu után
bizonyosan megtalálod
határát most lebegő vízihullák
sápadt füzére jelzi
és néhány ideát hagyott lélek*

*mert ez az oldal afféle túlvilági táj
az élet torzult tükörképe
ebből kilépni nem lehet
de ha szemben önmagadra ismersz
tested akkor a folyóra bízhatod*

*az a másik pedig hátat fordít
tűnődve még vissza-visszanéz
s mint egy fogságban nevelt vadállat
eltűnik a lombok között
Magyarországot keresve tovább*